

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/43/2024
Identifikačné číslo spisu:	6122010535
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6122010535.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného B. Q., pre pokračovací prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. novembra 2024 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Mgr. Ivany Švarc proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. apríla 2023, sp. zn. 5To/26/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného B. Q. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej „okresný súd“) rozsudkom z 11. januára 2023, č. k. 4T/30/2022-457, uznal obvineného B. Q. za vinného z pokračovacieho prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona („Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe s tým, že dňa 2. júla 2021 v čase okolo 08.55 hod. v byte nachádzajúcom sa na X. poschodí na ul. W. XX v Z. Z., kam sa dostavila hliadka Obvodného oddelenia PZ Banská Bystrica - východ v zložení ppráp. Ing. W. Y., ppráp. Bc. O. Z. a W. K. - kadet, ktorá ho informovala o príkaze vydanom Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 4T 67/2017 na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, tento najprv policajnej hliadke uviedol „Ja nikam nejdem, mne neprišla pošta“ a následne išiel do kuchyne, kde vytiahol zo zásuvky kuchynský nôž, tento chytil do ruky a nasmeroval čepeľ noža voči telu príslušníka PZ ppráp. Ing. W. Y., po čom tento z obavy o svoje zdravie vyšiel z chodby bytu von na spoločnú chodbu pred dvere bytu, ppráp. Bc. O. Z. vyzval obvineného, aby upustil od protiprávneho konania a zahodil na zem nôž, avšak obvinený na výzvy nereagoval, naopak niekoľkokrát smeroval s rukou, v ktorej mal kuchynský nôž, striedavo na ppráp. Ing. W. Y. a na ppráp. Bc. O. Z., potom zabuchol dvere do bytu, ktoré po tom, ako príslušníci na ne zabúchali, otvorila matka obvineného a príslušníkov PZ do bytu pustila a títo použili voči obvinenému, ktorý nemal v tom čase v ruke kuchynský nôž, donucovacie prostriedky a následne obom zasahujúcim príslušníkom PZ adresoval slová „počkaj 4 roky, vyjdem z basy a uvidíš a vybavím ťa do 10 sekúnd“, pričom keď Ing. W. Y. sa ho opýtal, že čo chce vybaviť, tento mu povedal, že sa má zatiaľ pripraviť, pretože ho zlikviduje, čím týmto neverbálnym prejavom sa zasahujúcim príslušníkom vyhrážal ublížením na zdraví v úmysle pôsobiť na

výkon ich právomocí, pričom pri služobnom zákroku, pri kladení aktívneho odporu páchatel'a si Bc. O. Z. spôsobil podvrtnutie v záprstno-článkových kĺboch I. a II. prsta pravej ruky, následkom čoho bol 12 dní PN a liečba jeho zranení trvala od 2. júla 2021 do 9. augusta 2021.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 324 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dva roky a štyri mesiace so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) boli poškodení Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky odkázaní s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „krajský súd“) uznesením z 18. apríla 2023, sp. zn. 5To/26/2023, zamietol podľa § 319 Tr. por.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne JUDr. Mgr. Ivany Švarc podaním z 21. marca 2024, č. l. 588 - 592 (tomuto predchádzalo písomné podanie dovolania samotným obvineným podaním z 8. januára 2024, č. l. 567), v ktorom navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach § 371 Tr. por., o ktoré sa dovolanie opiera a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutia krajského súdu a okresného súdu vo výrokoch o vine a treste a na to nadväzujúcich výrokoch a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolať uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. a namietol tieto základné skutočnosti:

- súdy v meritórnych rozhodnutiach skutok nesprávne právne posúdili, pretože vznikli pochybenia v tom, že s ohľadom na dôkaznú situáciu zásadne neobstojí, že sa obvinený dopustil skutku tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku okresného súdu a že je ho potrebné klasifikovať ako prečin útoku na verejného činiteľa, verdikt o vine je založený na rozporuplných hodnotiacich úvahách nezodpovedajúcich skutkovému stavu, nie je správny názor, že konal v úmysle útočiť na príslušníkov polície s cieľom im fyzicky ublížiť, keď sám bol vystrašený z ich prejavu, boli hluční, ozbrojení a v značnej presile, bol od nich vo vzdialenosti minimálne troch metrov a nemohol im reálne ublížiť, bál sa, nechápal dôvod ich konania a nebol vyrozumený o výsledku odvolacieho konania; v tom období nebol obvinený v dobrom zdravotnom stave, bol zranený na nohe, nemohol sa rýchlo pohybovať a už vôbec nie niekomu fyzicky ublížiť a pokiaľ neboli tieto skutočnosti súdmi preskúmané, je nutné sa týmito skutočnosťami zaoberať, nakoľko je reálne možné, že poškodeným bol obvinený a nie príslušníci polície,

- pokiaľ bolo vykonané dokazovanie v priebehu vyšetrovania, namietal priebeh a zákonnosť prípravného konania, v rámci prípravného konania nebolo obvinenému vyhovené pri konfrontácii s poškodenými zmeniť obhajcu napriek tomu, že ukončil spoluprácu s advokátkou JUDr. Žembovou ešte pred týmto úkonom pre stratu dôvery a napriek tomu vykonala konfrontáciu proti jeho vôli, o čom vedela konajúca vyšetrovateľka a neskôr to namietal aj pri ukončení vyšetrovania pri preštudovaní spisu, napriek tomu mu sudca pre prípravné konanie nevyhovel a ponechal mu túto ustanovenú obhajkyňu, s ktorou odmietal ako obvinený spolupracovať, preto v konaní pred okresným a krajským súdom, najmä ak štruktúra dôkazov na záver o vine je neúplná, ostali opomenuté, resp. neboli vykonané dôkazy v súlade s § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., keď súdy nevykonali celý rad podstatných dôkazov, resp. ich nevykonali zákonným a procesným spôsobom, nebolo mu umožnené vykonať konfrontáciu za účasti nového obhajcu a ním navrhovaný dôkaz nebol vykonaný ani pred súdom a v tomto je dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. tým, že nebolo zachované právo na rovnosť zbraní a kontradiktórnosť dôkazného konania, keď neboli akceptované jeho žiadosti a návrhy na opakované vykonanie dokazovania, žiadosti o zmenu ustanoveného obhajcu napriek nedôvere obvineného k ustanovenej obhajkyňi, ktorú sudca nezbavil uloženej povinnosti obhajovania, čím bolo marené právo obvineného na riadnu a účinnú obhajobu a sekundárne došlo k obmedzeniu práva na spravodlivý proces,

- v prípade rozporov vo svedeckých výpovediach poškodených Ing. W. Y. a Bc. O. Z. v porovnaní s výpoveďami obvineného a svedkyne Q. ohľadom vstupu policajtov do bytu bez súhlasu, ich poradia, v akom do bytu vstupovali a skutočnosti, či obvinený mal v rukách jeden alebo tri nože, tieto skutočnosti podporujú záver o pochybnostiach preukázaného skutkového deja a ustálenej dôkaznej situácie,

poškodení nevypovedali konzistentne, ich svedecké výpovede sa nezhodovali, zamieňali si osoby, kto a kedy prvý vstúpil do bytu a čo robil a z tohto dôvodu nemožno tieto dôkazy hodnotiť ako vierohodné, čo súdy prezentovali ako nepodstatnú skutočnosť a ide o nespravodlivé hodnotenie dôkazov v neprospech obvineného a súdy mali postupovať v pochybnostiach v prospech obvineného, odôvodnenia meritórnych rozhodnutí evokujú, že konajúce súdy sa už nechcú k sporným otázkam vracieť a opätovne dôkazy preveriť, vôbec nebolo argumentačne ustálené, z akého dôvodu nebolo obvinenému vyhovené jeho žiadosti o zmenu obhajcu ani nebolo dostatočne odprezentované, z akého dôvodu nedošlo k vykonaniu konfrontácie medzi obvineným a poškodenými za prítomnosti nového obhajcu, keď obvinený o to požiadal,

- dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je v tom, že rozhodnutie o vine je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku pre absenciu podstatných dôkazov, pretože súdy nesprávne vyhodnotili celú dôkaznú situáciu, dospeli k nesprávnomu právnomu názoru o vine obvineného, pretože pri jednotlivých skutkoch nemali postupovať en bloc, ale dôkazný stav mali vyhodnotiť a postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo a dôkazný stav vyvoláva pochybnosti, či sa skutok stal a či sa ho obvinený dopustil v mieste, čase a spôsobom uvedeným v napadnutom rozhodnutí, najmä s prihliadnutím na § 2 ods. 10 Tr. por.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Banská Bystrica podaním z 9. mája 2024 (č. 1. 596 - 597), v ktorom navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. s tým, že krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálil okresný súd. V trestnom konaní boli v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonané všetky potrebné a dostupné dôkazy, ktoré boli súčasťou vyšetrovacieho spisu, na hlavnom pojednávaní buď výsluchom svedkov alebo prečítaním ich výpovedí, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 12. júna 2024 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými

možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Dovolací súd uvádza, že v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

K teoretickým východiskám uplatnených dovolacích dôvodov dovolací súd uvádza, že v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

V tomto ohľade teda treba v zásade uviesť, že pokiaľ dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov, poukazuje na rozpory vo svedeckých výpovediach či namieta skutkové závery, ku ktorým mali súdy dospieť z vykonaného dokazovania, tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je

výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne a neúplne, čo je však vylúčené z preskúmania dovolacím súdom. Dovolací súd sa týmito námietkami preto meritorne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. (R 14/2015).

Obdobne pokiaľ dovolateľ namieta, že z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že dovolateľ spáchal skutok a dôkazné pochybnosti mali súdy vyložiť v prospech dovolateľa použitím zásady *in dubio pro reo*, tak dovolací súd uvádza, že použitie tejto zásady, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie (R 37/1971) a teda táto zásada sa týka iba skutkových zistení, čo však nemôže byť predmetom skúmania dovolacieho súdu pri dovolaní podanom obvineným.

Pokiaľ dovolateľ iba vo všeobecnosti namietal priebeh a zákonnosť prípravného konania, tak dovolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe iba všeobecné zistenie o porušení práva na obhajobu v prípravnom konaní, ktoré ale nemá žiadny materiálny dopad na dôkazy vykonané v súdnom konaní, ktoré boli rozhodujúce na zistenie skutkového stavu, nie je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (R 53/2021-I.).

Pokiaľ dovolateľ namietal vykonanie konfrontácie s poškodenými v prípravnom konaní za prítomnosti ustanovenej obhajkyne JUDr. Viery Žembovej, ku ktorej stratil dôveru, tak zo spisu je zrejmé, že v prípravnom konaní konfrontácie obvineného s poškodeným Ing. W. Y. 1. júna 2022, resp. s poškodeným Bc. O. Z. 6. júna 2022 neboli vykonané pre odmietnutie obvineného vykonania úkonu za prítomnosti ustanovenej obhajkyne JUDr. Viery Žembovej (č. l. 275, 276 - 277), takže z týchto úkonov nemohli byť a neboli zistené skutočnosti, ktoré by boli použité súdmi pri zisťovaní skutkového stavu.

Zo spisu pritom dovolací súd zistil, že opatrením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica z 26. augusta 2021 z dôvodu povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por. bola obvinenému ustanovená obhajkyňa JUDr. Viera Žembová (č. l. 32). Obvinený podaním z 9. mája 2021 síce požiadal o oslobodenie ustanovenej obhajkyne od povinnosti obhajovania, ale sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica uznesením z 24. mája 2022, sp. zn. 0Tp/151/2021 (č. l. 289), rozhodol, že ustanovenú obhajkyňu JUDr. Vieru Žembovú neoslobodzuje od povinnosti obhajovania obvineného, pričom z obsahu tohto rozhodnutia boli zrejmé dôvody, ktoré sudcu viedli k tomu, že žiadosti obvineného nevyhovel. Z uvedeného je zrejma irelevantnosť dovolacej námietky požadujúcej, aby sa uvedenou skutočnosťou zaoberali súdy v meritórnom rozhodnutí - išlo o rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie ešte v štádiu prípravného konania pred tým, ako bola podaná obžaloba. Zo spisu ďalej vyplýva, že ešte v prípravnom konaní uznesením sudcu pre prípravné konanie okresného súdu z 21. júna 2022, sp. zn. 0Tp151/2021, bolo na základe žiadosti ustanovenej obhajkyne následne rozhodnuté podľa § 43 ods. 1 Tr. por. o oslobodení JUDr. Viery Žembovej od povinnosti obhajovania obvineného (č. l. 361 - 362). Obvinenému bol následne ustanovený nový obhajca JUDr. Jaroslav Víglaský, najskôr z dôvodu § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por., keďže obvinený bol vo výkone trestu odňatia slobody a po jeho prepustení z dôvodu § 37 ods. 2 Tr. por. (nedostatok prostriedkov na úhradu trov obhajoby, č. l. 369, 415), ktorý ho zastupoval v konaní pred okresným súdom vrátane podania a odôvodnenia odvolania podaného proti rozsudku okresného súdu s tým, že k zrušeniu jeho ustanovenia došlo opatrením okresného súdu z 2. marca 2023 z dôvodu nepreukázania nároku na bezplatnú obhajobu obvineným (č. l. 479).

Pokiaľ pritom obvinený v dovolaní namietal nevykonanie konfrontácie s poškodenými za účasti novo

ustanoveného obhajcu či nevykonanie podstatných dôkazov súdmi, tak zo spisu je zrejmé, že v konaní pred okresným súdom obvinený žiadne návrhy na doplnenie dokazovania neuplatnil, a to ani vykonanie konfrontácie s niektorým z poškodených (zápisnica o hlavnom pojednávaní z 11. januára 2023, č. l. 422 - 434), rovnako nenavrhol doplniť dokazovanie ani v podanom odvolaní (č. l. 445 - 448, 475 - 476), resp. na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o dovolaní (vykonané v neprítomnosti obvineného, č. l. 501). V tomto ohľade navyše dovolací súd poukazuje, že podľa ustálenej súdnej praxe za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. a ak by záver súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť tohto dôvodu dovolania, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011). V tomto ohľade dovolací súd poukazuje, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia predovšetkých na stranách 9 a 10 z pohľadu posudzovania viny/neviny obvineného vykonané dôkazy podrobne a preskúmateľne vyhodnotil a uviedol skutočnosti, na základe ktorých uveril výpovediam poškodených a prečo vyhodnotil obranu obvineného za účelovú, resp. krajský súd v napadnutom uznesení na stranách 3 a 4 preskúmateľným spôsobom reagoval na podstatné odvolacie námietky obvineného a pokiaľ na určitú podstatnú skutočnosť nedal odpoveď okresný súd v rozsudku, urobil tak krajský súd v napadnutom uznesení a rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria z pohľadu predmetu konania jeden celok.

Pokiaľ pritom obvinený namietal nevykonanie dôkazov súdmi zákonným a procesným spôsobom, tak išlo iba o všeobecne formulovanú výhradu, ktorá nemohla v takejto forme bez konkretizácie pochybenia a dôkazného prostriedku viesť k prieskumu rozhodnutia dovolacím súdom ako takého, lebo by to bolo v rozpore s tým, že dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. dovolaťom neuvedených pochybení.

Pokiaľ dovolať vo všeobecnosti, bez konkretizácie, v čom malo dôjsť k pochybeniu, namietal nesprávne právne posúdenie skutku, tak dovolací súd uvádza, že ako je skutok vymedzený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu, ktorý je pre dovolací súd určujúci, tak z jeho formulácie vyplýva naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., keďže išlo o konanie úmyselného charakteru - vyhrážanie usmrtením a ublížením na zdraví (vyhrážanie slovami „počkaj 4 roky, vyjdem z basy a uvidíš a vybavím ťa do 10 sekúnd“, resp. slovami, že sa má poškodený zatiaľ pripraviť, pretože ho zlikviduje) vo vzťahu k poškodeným zasahujúcim policajtom, ktorí mali obvineného dodať do výkonu trestu odňatia slobody, o čom ho informovali, pričom pri skutku bol obvineným použitý nôž, t. j. zbraň, ktorou sa rozumie každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším (§ 122 ods. 3 Tr. zák.).

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.